

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра романо-германської філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали
IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми сучасної іноземної філології»
17 квітня 2016

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра романо-германської філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали
IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми сучасної іноземної філології»

Рівне – 2016

ББК 80
Ф 54
УДК 80

Філологічні витoki: Матеріали IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми сучасної іноземної філології» (17 квітня 2016 р.). – Рівне: РДГУ, 2016. – 244 с.

Редакційна колегія:

Михальчук Н.О., доктор психологічних наук, завідувач кафедри практики англійської мови, РДГУ;

Мартинюк А.П., кандидат педагогічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов, ЛНТУ;

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Рецензент:

Воробйова Л.М., кандидат філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та славістики РДГУ.

Упорядник випуску:

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

вчителем: аудіювання є метою чи засобом навчання. Тут вважаємо за необхідне зазначити, що необхідно приділити особливу увагу формулюванню установки, тому що успішність розуміння тексту учнями багато в чому залежить від неї.

7. Визначення способів контролю розуміння тексту: використання мовних або немовних способів контролю [7, 69].

Оволодіння таким видом мовленнєвої діяльності як аудіювання, дає можливість опановувати звукову сторону досліджуваної мови, дозволяє людині зрозуміти те, що їй повідомляють і адекватно реагувати на сказане, допомагає правильно сформулювати свою відповідь опонентів, що і є основою діалогічного мовлення. Аудіювання навчає культурі мовлення: слухати співрозмовника уважно та завжди дослухувати до кінця, що є важливим не тільки при розмові іноземною мовою, але й рідною. Трудність процесу аудіювання полягає в тому, що він є поєднанням аналітико-синтетичних операцій з розпізнавання мовної форми і розуміння змісту. Відпрацювання дій та операцій проходить поступово, а здійснюються вони в комплексі. Отже, розуміння наслух іноземної мови не виникає автоматично, а формується в процесі ефективного навчання. Навчання аудіюванню неможливе без урахування труднощів цього виду мовленнєвої діяльності. Формуванню необхідних умінь і навичок аудіювання сприяє виконання дуже складних, але потужних фонетичних, лексичних і граматичних вправ, спрямованих на подолання тієї чи іншої проблеми аудіювання. Всебічний розгляд умов реалізації цього складного процесу є перспективою наших подальших розвідок.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бігич О.Б. Методика формування іншомовної компетенції в аудіюванні у студентів мовних спеціальностей / О.Б.Бігич, Н.Ф.Борисенко, С.В.Гапонова // Методика формування міжкультурної іншомовної комунікативної компетенції: курс лекцій : навч.-метод. посібник. – К.: Ленвіт, 2011. – С. 175-187.
2. Гапонова С.В. Деякі особливості текстів для навчання аудіювання учнів старшої школи / С.В.Гапонова // Іноземні мови. – 2003. – № 3. – С. 3-10.
3. Колесникова Е.А. Направления модернизации процесса обучения аудированию / Е.А.Колесникова // Иностранные языки в школе. – 2007. – № 7. – С. 82-87.
4. Лисовець І.П. Інтегроване навчання аудіювання і усного мовлення / І.П.Лисовець // Англійська мова і література. – 2004. – № 3. – С. 16-18.
5. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах: підручник / за ред. С.Ю.Ніколаєвої. – 2-ге вид., доп. і перероб. – К.: Ленвіт, 2004. – 360 с.
6. Пруссаков Н.Н. Трудности при обучении аудированию иноязычного звучащего текста / Н.Н.Пруссаков // Иностранные языки в школе – 1994. – № 6. – С. 23-31.
7. Рогова Г.В. Методика обучения иностранным языкам в средней школе / Г.В.Рогова, Ф.М.Рабинович, Т.Е.Сахарова. – М. : Просвещение, 1991. – 287 с.

Науковий керівник: канд. пед. н., доц. кафедри практики німецької та французької мов РДГУ Джава Н.А.

Осипчук І. Л.

Рівненський державний гуманітарний університет

Рівне

ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ЗА МЕТОДОМ ПРОЕКТІВ НА СТАРШОМУ СТУПЕНІ НАВЧАННЯ

Реформування професійної освіти в Україні є частиною процесів модернізації освітніх систем, що відбулися за останні роки в європейських країнах і пов'язані з визнанням значущості знань як рушія суспільного добробуту та прогресу. Ці зміни стосуються створення нових навчальних програм, розробки новітніх технологій та методики навчання. Крім цього цей процес

здійснюється в Україні згідно з вимогами Болонської декларації. Входження України в єдиний освітній простір підвищує значущість іноземної мови не тільки як академічної дисципліни, але і як засобу оволодіння вузькогалузевою спеціалізацією. Інтеграція і глобалізація соціальних, економічних і культурних процесів, які відбуваються у світі, перспективи розвитку української держави вимагають глибокого оновлення системи освіти, зумовлюють її випереджувальний характер. На сучасному етапі розвитку шкільної освіти підвищення ефективності занять пов'язане перш за все з оптимізацією процесу навчання. Як зазначає О.Н.Щукін, оптимізація – це організація навчального процесу, при якій забезпечується максимально можлива ефективність рішення поставлених завдань при мінімально необхідній витраті часу, зусиль і засобів з боку викладача й учнів. Критеріями оптимізації навчання, вважає автор, є: рівень успішності оволодіння знаннями, навичками, уміннями; ступінь відповідності результатів навчання вимогам навчальної програми, а також можливостям кожного учня; відповідність витрат часу й зусиль викладача й учнів діючим нормативам [9, 10].

Оптимізації процесу навчання сприяє його інтенсифікація, а саме насиченість спілкування на заняттях, насиченість уроку видами й формами роботи, які вимагають від учнів активності в процесі спілкування. Активізація навчання є найважливішим завданням у процесі оволодіння знаннями. Серед сучасних шляхів активізації навчального процесу визначають метод проектів (проектну методику) як найбільш ефективний спосіб активізації і мотивації учнів при навчанні. Велике значення надається використанню методу проектів як нової педагогічної особистісно-орієнтованої технології при навчанні іноземних мов. Проектна методика – це спосіб перевести увагу учнів з форми висловлення на зміст і пізнати навколишній світ засобами іноземної мови [6, 1].

Значну кількість досліджень присвячено використанню методу проектів у навчанні іноземних мов. Серед них – наукові роботи Н.Ю.Абишевої, Т.В.Березиної, Є.С.Полат та інших дослідників. Багато науковців-методистів досліджують питання використання методу проектів у навчальному процесі. При вивченні проблем, пов'язаних із проектною діяльністю учнів, були визначені основні характеристики методу проектів та види проектів, здійснено опис реалізації проектів у процесі навчання (І.С.Сергєєв, Н.Gudjons, K.Frey, D.Fried-Booth, F.L.Stoller, У.Г.Кілпартик); розроблено класифікацію проектів (S.Haines, Н.Gudjons, Н.Ф.Коряковцева), узагальнено та уточнено методичну класифікацію проектів (Л.І.Палаєва, Є.С.Полат); досліджено використання методу проектів у професійній підготовці (Л.В.Ліпська, В.В.Черних); описано проектну діяльність як форму дослідження (В.П.Белогрудова); досліджено використання проектів як розвиток соціальної компетентності (Л.І.Палаєва, Я.В.Тараскіна); вивчено можливості методу проектів у формуванні навчально-пізнавальної самостійності учнів (В.В.Копилова, І.М.Степанова); проведено спостереження над формуванням комунікативної культури в процесі проектного навчання (Р.М.Андропова) та ін. У дисертаційних дослідженнях були розглянуті також питання навчання іноземної мови на основі методу проектів (Є.Г.Арванітопуло, В.В.Копилова, Л.І.Палаєва, О.Д.Пахмутова, Я.В.Тараскіна, В.В.Черних); навчання усного іншомовного мовлення в проектній діяльності (Н. О. Деньгіна); використання проекту як засобу мотивації і виховання (О.В.Бурцева, В.В.Копилова), розроблено методику створення професійно орієнтованих проектів на основі німецькомовних текстів (О.В.Кіршова).

Докладний аналіз вищезазначених наукових праць дав змогу дійти висновку, що майже всі дослідження стосуються методики викладання у вищих навчальних закладах або старшого ступеня навчання в загальноосвітніх та спеціалізованих школах. Але метод проектів може і має бути використаним на різних ступенях навчання. Проблемою розробки проектної методики навчання англійської мови в старших класах ліцею займалася Є.Г.Арванітопуло, проблемою використання методу проектів в основній школі Л.І.Палаєва, підходи щодо основних питань організації проектної діяльності в школі з різних предметів розглянув І.С.Сергєєв.

Метою цієї статті є проблема розвитку формування іншомовної (німецькомовної) комунікативної компетенції за проектною методикою на старшому ступені навчання.. Актуальність роботи зумовлена, з одного боку, на значенні проектної методики для вивчення

німецької мови в школі на старшому ступені, з іншого – недостатністю знань та умінь організовувати проектну діяльність на різних ступенях навчання, зокрема в основній школі.

Вимоги часу й розпочата радикальна реформа системи освіти в Україні, відмова від авторитарного стилю навчання на користь особистісно-орієнтованого підходу, на застосування методів, які сприяють розвитку творчих здібностей особистості з урахуванням індивідуальних особливостей учасників навчального процесу й спілкування, актуалізує проблему пошуку ефективних підходів до вивчення іноземних мов.

Одним із таких методів, що суттєво збагачує навчальний процес нашої сучасної школи, є метод навчальних проектів, використання якого змінює традиційний підхід до навчання учнів.

Проектний метод має давню історію. Ще в Римській академії мистецтв створювалися роботи, які називалися *progetti*, тобто проекти. Фундаментальними ознаками проектів були:

- орієнтація на учня (їх робота була самостійною);
- орієнтація на дійсність (предметом роботи були практичні проблеми);
- орієнтація на кінцевий продукт (розроблялися план, ескіз, модель, тобто щось конкретне).

Незважаючи на «сучасний» статус, дана технологія має багаторічну історію. Проектна методика в освітньому процесі використовується вже близько ста років. Науковим описом методу проектів займалися американські педагоги і філософи Д.Дьюї, У.Кіппатрик, Е.Коллінгс та ін., ґрунтуючись на постулатах прагматичної педагогіки, що проголосила принцип «навчання за допомогою розподілу». Провідна ідея цієї наукової школи полягала в необхідності організації навчання таким чином, щоб виконувана дитиною навчальна діяльність будувалася за принципом «Все із життя, все для життя». Д.Дьюї підкреслював необхідність опори на особистий досвід дитини і корисність діяльності для реального життя.

Метод проектів, народжений в результаті практичних потреб в системі вищої освіти в технічних дисциплінах, був перенесений в середні та початкові школи. З усіх методів, саме він найкраще вчить самостійності. Проектні технології спрямовані на стимулювання інтересу учнів до нових знань, розвиток дитини через розв'язання проблем. Спрямування сучасної освіти на профільне навчання робить знання і застосування методу проектів надзвичайно актуальним.

Головною метою проекту є формування таких ключових компетенцій, як уміння вчитися, загальнокультурної та соціальної компетенції. Розвиток компетенції «вміння вчитися» передбачає формування в учня здатності самостійно:

- визначити мету діяльності або сприймати ту, що поставлена вчителем;
- виявляти зацікавленість до навчання, докладати вольових зусиль для досягнення позитивного результату пізнавальної діяльності;
- раціонально організовувати свою навчальну працю;
- знаходити потрібну інформацію, добирати доцільні способи для розв'язання завдання;
- усвідомлювати свою діяльність і прагнути її вдосконалити;
- мати вміння й навички самоконтролю.

Розвиток даної компетенції має комплексний характер і передбачає, зокрема, формування лексичної, граматичної, фонетичної, мовної, соціокультурної компетенцій.

Особливість проектної діяльності навчання іноземних мов полягає в тому, що учні вивчають іноземну мову під час виконання проблемно-пошукових завдань, які вони отримують згідно зі своїми інтересами, здібностями та рівнем володіння мовою. Слід зауважити, що проектна діяльність є ефективною формою поєднання теорії з практикою, можливістю продемонструвати власні вміння та індивідуальну схильність до творчої діяльності й науково-дослідницької роботи.

Проект – це можливість учня виразити свої особисті ідеї у зручній для їх творчо продуманої формі: виготовлення колажів, афіш, газет, проведення виставок. В процесі проектної роботи відповідальність за навчання лягає на самого учня як індивіда, так і як члена проектної групи. Основне, що учень, а не вчитель, визначає, яку інформацію матиме проект та в якій формі презентуватиметься.

Робота над проектом дозволяє задіяти в процесі навчання не тільки інтелект, досвід, свідомість людини, а також її почуття, емоції, вольові якості, сприяє зануренню в навчальний матеріал, підвищує ефективність засвоєння, дає відчуття успіху. Отже, основна ідея методу проектів полягає в тому, щоб перенести акцент з різного виду вправ на активну розумову діяльність учнів у ході спільної творчої роботи.

Приєднуючись до думки Є.С.Полат, вимоги до використання методу проектів можна визначити таким чином:

1. постановка соціально значимого завдання (проблеми) – дослідницької, інформаційної, практичної;
2. практична та теоретична значимість результатів;
3. самостійна діяльність учнів для розв'язання проблеми;
4. структурування змістовної частки проекту;
5. використання дослідницьких методів [8, 6].

Як підкреслюють вітчизняні та зарубіжні дослідники, робота над проектом ведеться поетапно. На кожному етапі вирішуються відповідні завдання. Німецькі методисти Вольфганг Емер і Клаус-Дитер Ленцен, а також Карл Фрей радять ділити типовий проект на 7 етапів, або фаз, як вони їх називають [10, 129; 11, 54-61]: ініціація проекту, початкова фаза, фаза планування, фаза виконання, фаза презентації, фаза оцінювання, фаза просування. В. В. Копилова теж пропонує розподіл роботи над проектом на 7 етапів [5, 42]: підготовка, планування, дослідження, обговорення результатів, подання й/або звіт про виконання проекту, оцінка результатів проекту й загального ходу роботи над ним, планування тем майбутніх проектів.

Кількість етапів (фаз) виконання проекту варіюється у різних авторів: три [9, 117], чотири [1, 15], п'ять [13, 10], сім [5, 62; 10, 129; 11, 54]. Слід зазначити, що розподіл на етапи (фази) аналогічний, але деякі методисти поєднують етапи і виділяють лише п'ять основних: Аналіз та узагальнення різних підходів до структурування проектної діяльності дозволяє виділити наступні етапи:

Перший етап – підготовчий: вибір та обговорення теми проекту, формулювання проблеми, ознайомлення з новим мовленнєвим матеріалом, його автоматизація, розробка структури проекту, обговорення кінцевого продукту та способу його презентації, формування груп та вивчення їх індивідуальних особливостей, інтересів, життєвого досвіду.

Другий етап – організація роботи: збір інформації (читання текстів, робота з довідниками, інтерв'ювання, анкетування); обговорення першої зібраної інформації, перших результатів у групах, обговорення її в класі.

Третій етап – проміжний контроль: обговорення способу оформлення проекту, його документування. На цьому етапі учням пропонується також виготовити плакат, буклет, афішу, альбом із невеличкими текстами, малюнки, фото за обраною темою. Наприклад, під час вивчення теми «Їжа», учні отримують завдання виготовити рекламний буклет улюбленої страви. Цей вид діяльності дуже подобається учням.

Четвертий етап – власне презентація: обговорення в групах способів презентації проекту, документування проекту, презентація проекту. Під час захисту проекту учителям необхідно звернути увагу на: якість матеріалу, його композицію; глибину вивчення проблеми; застосування знань з інших предметів; активність кожного учасника проектування; колективний характер прийнятих рішень; характер спілкування та взаємодопомоги в групі; вміння учнів аргументувати, робити висновки; культуру мовлення; естетичність оформлення результатів проекту; вміння відповідати на запитання опонентів.

П'ятий етап – підбиття підсумків: обговорення результатів та оцінювання проекту. Актуальним питанням проектної методики є контроль за діяльністю учнів та її оцінювання. Необхідно оцінювати як процес, так і результат. Слід використовувати як поточний, так і підсумковий контроль [2, 5-8].

Методичний паспорт проекту:

– Автор проекту

- Назва проекту
- Тип проекту
- Навчальні предмети
- Клас, або класи
- Кількість учнів
- Мета (практична, виховна та розвиваюча)
- Очікувані результати(перелік вмінь та навичок, які матимуть учні по завершенні реалізації проекту)
- Опис проекту (чітка схема діяльності учнів по етапах роботи над проектом)
- Вхідні знання та навички (знання та навички, які учні повинні мати перед початком роботи в проекті, необхідні для виконання проектних завдань)
- Матеріально-технічне, інформаційно-технічне та методичне забезпечення (обладнання, витратні матеріали, навчальна та методична література, інтерв'ю, фотоматеріали тощо)
- Оцінювання знань та вмінь
- Очікуваний кінцевий продукт проекту [12, 21-23].

Організація проектної діяльності багато в чому визначається типом проекту. Загальну дидактичну типологію проектів розробила Є.С.Полат [7, 6-8], а саме: за домінуючою в проекті діяльністю (дослідницького, пошукового, творчого, рольового, прикладного); за предметно-змістовним компонентом; за характером координації з боку вчителя; за характером контактів (внутрішньо-шкільний, регіональний, міжнародний проекти); за кількістю учасників проекту; за тривалістю проекту. Кожен тип проекту має свої особливості, що впливає на організацію проектної діяльності. Характер організації проекту також залежить від теми й форми проведення. Наприклад, якщо це дослідницький проект, то він, як будь-яке дослідження, має бути чітко організований поетапно з оцінкою проміжних результатів.

За А.В.Конишевою, організуючи роботу над проектом, важливо брати до уваги такі умови [4, 141]:

- зв'язок тематики проектів як із країною, мова якої вивчається, так і з країною проживання;
- орієнтування учнів на зіставлення й порівняння подій, фактів з історії й традицій життя людей різних національностей і різних країн, підходів до рішення тих або інших проблем і т. д.;
- формулювання проблеми, що запропонована учнями, так щоб зорієнтувати учнів на залучення, по можливості, автентичних джерел інформації;
- різноманітність оформлення проекту згідно з обраними типами проектів для основної школи;
- зацікавлення учнів в тематиці проектів;
- орієнтування учнів на залучення фактів із суміжних галузей знань.

Однією з важливих умов організації роботи над проектом є тематика проектів. Стосовно навчання учнів основної школи чинна програма передбачає такі теми у відповідних сферах спілкування: 1) Ich, meine Familie und meine Freunde; 2) Die Erholung und Freizeit; 3) Der Mensch; 4) Die Natur; 5) Die Schule und das Schulleben.

Успіх реалізації методу проектів залежить від правильно організованої роботи й спільних зусиль учасників проекту на всіх етапах і стадіях, від ступеня володіння необхідними навичками та вміннями, від підготовки вчителем проектного завдання до уроку, від дотримання умов організації навчальної діяльності, а також від ретельного ведення так званої проектної документації для координації і контролювання проектної діяльності.

Отже, ураховуючи вище сказане, для успішної організації проектної діяльності потрібно дотримуватися таких вимог:

- 1) враховувати умови та передумови навчання учнів;

- 2) планувати завдання до проведення проекту (визначення типів вправ та завдань, тривалість їх виконання, дискусії з теми, координація й контроль відповідно до типу й теми проекту, підготовка критеріїв оцінювання проектної діяльності її учасників);
- 3) дотримуватися поетапної організації проекту;
- 4) чітко організувати діяльність учнів у позаурочний час.

Отже, метод проектів – це засіб реалізації особистісно-орієнтованого навчання, спрямований на розвиток учня. Через співпрацю учня з іншими учнями поліпшується мотивація навчання, зникає напруження, підвищується віра в успіх. Результати застосування цієї технології – міцне та глибоке засвоєння знань, підвищений рівень самостійної роботи учнів, високий рівень науковості в знаннях учнів, вміння працювати в групі, проводити групове обговорення, згуртування дитячого колективу, мотивація колективних досягнень. Таким чином, у заданій статті було розглянути передумови використання методу проектів в основній школі і конкретизовані вимоги до організації проектної діяльності учнів основної школи. Як перспектива подальшого розвитку дослідження може розглядатися розробка моделі навчання окремих аспектів іноземної мови (читання, говоріння, аудіювання, письма) учнів основної школи з використанням методу проектів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Арванітопуло Е.Г. Навчальні проекти з іноземної мови для учнів старшої школи / Е.Г.Арванітопуло // Іноземні мови. – 2007. – №1. – С. 14-18, – №2. – С. 11-15.
2. Бим И.Л. Некоторые актуальные проблемы современного обучения иностранным языкам / И.Л. Бим // Иностранные языки в школе. – 2001. – № 4. – с. 5-8.
3. Зимняя И.А. Проектная методика обучения английскому языку / И.А.Зимняя, Т.И. Сахарова // Иностранные языки в школе. – 1991. – № 3. – С. 9-15.
4. Конышева А.В. Организация самостоятельной работы учащихся по иностранному языку / А.В.Конышева. – С. Пб.: КАРО, Мн.: Издательство «Четыре четверти», 2005. – 208 с.
5. Копылова В.В. Методика проектной работы на уроках английского языка / В.В.Копылова. – М.: Дрофа, 2005. – 91 с.
6. Палаева Л.И. Исследование метода проектов на среднем этапе обучения иностранным языкам в общеобразовательной школе: автореф. дис...на соискание науч. степени канд. пед. наук: 13.00.02 «Теория и методика обучения и воспитания (иностраный язык)» / Л.И.Палаева. – М., 2005. – 37 с.
7. Полат Е.С. Метод проектов на уроках иностранного языка / Е.С.Полат // Иностранные языки в школе. – 2005. – № 3. – С. 3-9.
8. Полат Е.С. Обучение в сотрудничестве / Е.С.Полат // Иностранные языки в школе. – 2000. – №1. – С. 4-11.
9. Щукин А.Н. Современные интенсивные методы и технологии обучения иностранным языкам: учебное пособие / А.Н.Щукин. – М.: Филоматис, 2008. – 188 с.
10. Emer W., Lenzen K.-D. Projektunterricht gestalten – Schule verändern: Projektunterricht als Beitrag zur Schulentwicklung / E W.mer, K.-D.Lenzen. – Stuttgart: Schneider Verlag Hohengehren GmbH, 2005. – 237 p.
11. Frey K. Die Projektmethode / K.Frey. – Weinheim und Basel: Beltz Verlag, 2005. – 240 p.
12. Fried-Booth D.L. Project Work / D.L.Fried-Booth. – Oxford University Press, 1986. – 127 p.
13. Teschner L. Projektarbeit in der Schule / L.Teschner. – Munchen: GRIN – Verlag, 2004. – 17 p.

Науковий керівник: канд. пед. н., доц. кафедри практики німецької та французької мов РДГУ Середюк Л.А.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ФОНЕТИЧНА, ЛЕКСИЧНА ТА ГРАМАТИЧНА СИСТЕМИ МОВИ І МЕТОДИ ЇХ ДОСЛІДЖЕНЬ.....	4
<u>Андрейко М.А.</u> КЕПКУВАННЯ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ВЕРБАЛЬНОЇ АГРЕСІЇ В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	4
<u>Андрощук І.П.</u> СТИЛИСТИЧЕСКОЕ ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПРЕЦЕДЕНТНЫХ ВЫСКАЗЫВАНИЙ В ЗАГОЛОВКАХ ГАЗЕТНЫХ ТЕКСТОВ.....	7
<u>Васькіна Ю.В.</u> МЕТОДИ ДЕРИВАЦІЇ В АНГЛІЙСЬКІЙ АНТРОПОНІМІЦІ.....	10
<u>Гембік Н.М.</u> ПРОБЛЕМА АКТУАЛІЗАЦІЇ МОВНИХ ЗАСОБІВ ФРАНЦУЗЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ	13
<u>Глабець М.Ю.</u> ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ ІНТЕНЦІЇ У КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНІЙ ЛІНГВІСТИЧНІЙ ПАРАДИГМІ.....	15
<u>Городна Ю.І.</u> МЕТОНІМІЧНІ МОДЕЛІ НОМІНАЦІЇ ПРЕДМЕТІВ МАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ).....	19
<u>Гребенюк Ю.К.</u> ДО ПРОБЛЕМИ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ МОВНОЇ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ КАРТИН СВІТУ	23
<u>Давидович Х.В.</u> ПОНЯТТЯ ЕМОЦІЙНОГО КОНЦЕПТУ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	26
<u>Давидюк О.В.</u> РЕАЛІЇ ЯК ЗАСІБ ПЕРЕДАЧІ НАЦІОНАЛЬНОГО КОЛОРИТУ	30
<u>Доброчинська Л.С.</u> ПРАГМАТИЧНІ ФУНКЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В АМЕРИКАНСЬКИХ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ	34
<u>Кінашук А.В.</u> ТРАГЕДІЯ «РОМЕО ТА ДЖУЛЬЄТТА» В.ШЕКСПІРА: СПРОБА ГЕНДЕРНОГО АНАЛІЗУ	38
<u>Корзієнко Н.В.</u> ЕТИМОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТОПОНІМІВ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАРІАНТІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	44
<u>Лавренюк О.А.</u> СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ТИПОВИХ АНГЛІЙСЬКИХ НАЗВ МУЗИЧНИХ ГУРТІВ ТА ВИКОНАВЦІВ.....	47
<u>Левик Ю.І.</u> ЕТНОКУЛЬТУРНИЙ ЗМІСТ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ З АНІМАЛІСТИЧНИМ КОМПОНЕНТОМ.....	51
<u>Лялька О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «СТРАХ» У РОМАНІ ТОМАСА ГАРРІСА «HANNIBAL RISING»	54
<u>Мулько Т.М.</u> ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ЯК КОМПОНЕНТ ОБРАЗНОЇ СИСТЕМИ РОМАНУ АГАТИ КРІСТІ «THE MURDER OF ROGER ACKROYD»	58
<u>Осіпчук Т.А.</u> ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНЕ ПОЛЕ ДІЄСЛІВ РУХУ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ..	61
<u>Скрипка В.К.</u> ОСОБЕННОСТИ ПЕРЕВОДА ИМЕН СОБСТВЕННЫХ В АНГЛИЙСКОМ ХУДОЖЕСТВЕННОМ ТЕКСТЕ	64
<u>Собіпан Є.О.</u> АВТОРСЬКІ НОВОТВОРИ ЯК ЗАСІБ ВТІЛЕННЯ МІФОЛОГІЧНОЇ КАРТИНИ СВІТУ ДЖ. Р. Р. ТОЛКІНА	67

<u>Соботюк І.О.</u> ЛІНГВІСТИЧНІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОНЦЕПТУ 'HOME' У РОМАНІ МАРИНИ ЛЕВИЦЬКОЇ «A SHORT HISTORY OF TRACTORS IN UKRAINIAN».....	71
<u>Соцький О.І.</u> ОНОМАСТИКА ТВОРУ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ'Я» ДЖОРДЖА МАРТІНА.....	75
<u>Таборовець Я.С.</u> ЛЕКСИЧНІ ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ДЕТЕКТИВНОЇ ПРОЗИ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ДЕНА БРАУНА «ANGELS AND DEMONS»)	78
<u>Тарарук Д.П.</u> ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЯК ОСВОЄННЯ МОВНОГО ПРОСТОРУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ (на матеріалі роману Д.Д.Селінджера «The Catcher in the Rye» і російськомовного перекладу С. Махова та М. Нємцова)	81
<u>Угринюк Р.В., Петрина Х.В.</u> ЛЕКСИЧНА СПОЛУЧУВАНІСТЬ ІМЕННИКІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ ПОДЯКИ	87
<u>Філько Н.І.</u> КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ІНАВГУРАЦІЙНИХ ПРОМОВ ПРЕЗИДЕНТІВ США	93
<u>Харечко А.В.</u> КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ НЕГАТИВНИХ ЕМОЦІЙ ЛЮДИНИ ЗАСОБАМИ ПАРЕМІЙ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ.....	98
<u>Шило О.О.</u> ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ЗАСОБИ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОНЦЕПТУ «CONSCIENCE»..	103
<u>Шкабарова В.В.</u> АНГЛОМОВНИЙ МЕДИЧНИЙ ДИСКУРС ЯК ПРОБЛЕМА ПЕРЕКЛАДУ	108

СЕКЦІЯ 2. ІНШОМОВНА МІЖКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНЦІЯ В АСПЕКТІ СУЧАСНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.....

<u>Авдошина Г.А.</u> ФУНКЦІОНАЛЬНО-СЕМАНТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ АНГЛОМОВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ЕМОЦІЙНО-ПОЧУТТЄВОЇ СФЕРИ ЛЮДИНИ	111
<u>Бакутіна П.В.</u> ПСЕВДОІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМИ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	114
<u>Басовець І.М.</u> ВІДОБРАЖЕННЯ МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ В ГЛОБАЛЬНІЙ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ.....	117
<u>Горшкова О.П.</u> АНГЛОМОВНА МЕТАФОРИКА ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ	120
<u>Карпенко Г.О.</u> РОЗУМІННЯ СЕМАНТИЧНОЇ СТРУКТУРИ ТА МЕТАФОРИ У КОНОТАТИВНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ.....	122
<u>Кликова Е.Д.</u> МЕТАФОРИКА АНГЛОМОВНИХ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТІВ	127
<u>Ковальова К.О.</u> ФЕНОМЕН «LIE» ЯК ЗАСІБ ВИКРИВЛЕННЯ РЕАЛЬНОСТІ	130
<u>Лазутчик М.П.</u> МОВНЕ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «СТРАХ» НА МАТЕРІАЛІ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ФРАНЦУЗЬКОЇ, АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ (ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ)	133
<u>Михайлюкова Т.В.</u> МОВНА КАРТИНА СВІТУ ЯК ОСНОВНЕ ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ.....	136
<u>Немеришина М.В.</u> КОНЦЕПТ «ДРУЖБА» В ФРАНЦУЗЬКІЙ, АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ (НА МАТЕРІАЛІ ПАРЕМІЙ)	140

<u>Павлюк Б.А.</u> ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ІНКЕКТИВ У РОЗМОВНОМУ ДИСКУРСІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ	144
<u>Пляшко О.В.</u> ЕВФЕМІЗМИ ЯК ЗАСІБ МАНІПУЛЮВАННЯ В МОВІ РЕКЛАМИ	147
<u>Рарок Ю.Р.</u> МОВНІ ОСОБЛИВОСТІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ У ФРАНКОМОВНИХ КРАЇНАХ: КАНАДІ, БЕЛЬГІЇ, ШВЕЙЦАРІЇ (НА ОСНОВІ ФОНЕТИЧНОЇ, ЛЕКСИЧНО ТА ГРАМАТИЧНОЇ СИСТЕМ МОВИ)	151
<u>Сабанюк О.П.</u> КОНЦЕПТ ЯК КЛЮЧОВЕ ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «КОНЦЕПТ»	155
<u>Садієва Г.А.</u> ОСОБЛИВОСТІ ТРАНСФОРМАЦІЙ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ТЕКСТІВ ДІЛОВОГО СТИЛЮ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УКРАЇНСЬКОЮ	160
<u>Слобожан Д.О.</u> СЕМАНІКА І СТРУКТУРА АНГЛОМОВНИХ ЖУРНАЛІСТСЬКИХ ТЕРМІНІВ	163
<u>Степанюк Ю.О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ ЕЛІПТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ В УКРАЇНОМОВНОМУ ПЕРЕКЛАДІ РОМАНУ ДЖ. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР І НАПІВКРОВНИЙ ПРИНЦ»	166
<u>Хлистун А.А.</u> АБРЕВІАТУРИ І СКОРОЧЕННЯ В АНГЛОМОВНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	172
СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА	175
<u>Бокач М.В.</u> КАТЕГОРІЇ ПРОСТОРУ ТА ЧАСУ В ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОМУ ДИСКУРСІ	175
<u>Головачик Т.О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ПОЕТИКИ ГОТИЧНОГО У ЛІТЕРАТУРІ	177
<u>Івашкевич Е.Е.</u> THE AMPLIFICATION OF COLLOQUIAL AND EVERYDAY VOCABULARY IN THE TRANSLATION OF THE NOVEL «THE CATHER IN THE RYE» BY JEROME DAVID SALINGER	181
<u>Кир'янчук Т.Б.</u> ПОЕТИКА ХУДОЖНЬОГО ХРОНОТОПУ В РОМАНІ ДЖЕЙМСА ДЖОЙСА «УЛІС»	185
<u>Козачук В.М.</u> ЕПІГРАФ ЯК СИЛЬНА ПОЗИЦІЯ (НА ПРИКЛАДІ ОПОВІДАНЬ Е.А.ПО)	188
<u>Матчук А.Л., Вокальчук О.Є.</u> ФІЛОСОФІЯ Й ЕСТЕТИКА ПОСТМОДЕРНУ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ КУРТА ВОННЕГУТА Й БЕРНАРА ВЕРБЕРА)	194
<u>Наумчук А.І.</u> ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРНО-ОБРАЗНОЇ ПОБУДОВИ ІСТОРИЧНИХ РОМАНІВ МАРІО ВАРГАСА ЛЬОСИ	198
<u>Пономаренко І.</u> ОСОБЛИВОСТІ ПЕРСОНАЖНОГО СВІТУ РОМАНІВ Е.М. РЕМАРКА ...	196
<u>Теребінська Т.В.</u> ХУДОЖНІЙ СВІТ РОМАНУ АЙРІС МЕРДОК «ПІД СІТКОЮ»	204
<u>Трубенюк Я.А., Шахновська І.І.</u> ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ЗАСОБІВ ЕКСПРЕСИВНОСТІ В ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ	209
<u>Шибко А.А., Галич О.А.</u> СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ОБРАЗ АНГЛІЇ У ТВОРАХ ЧАРЛЬЗА СНОУ («НАСТАВНИКИ», «КОРИДОРІ ВЛАДИ»)	212
СЕКЦІЯ 4. НОВІТНІ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ	214

<u>Войчук І.С.</u> РОЗВИТОК ІНШОМОВНИХ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ УЧНІВ У ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ	214
<u>Зелінська А.В.</u> ЧИТАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	216
<u>Козій В.В.</u> ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРОВАНІХ УРОКІВ У НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	220
<u>Коханевич М.І.</u> МЕТОД ПОВНОЇ ФІЗИЧНОЇ РЕАКЦІЇ ЯК НОВИЙ ДІЯЛЬНІСНИЙ ПІДХІД У НАВЧАННІ ЛЕКСИКИ	223
<u>Маньковська О.Я.</u> ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ АУДИТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В УЧНІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	225
<u>Осипчук І.Л.</u> ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ЗА МЕТОДОМ ПРОЕКТІВ НА СТАРШОМУ СТУПЕНІ НАВЧАННЯ.....	229
<u>Старіцина А.О.</u> КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ ТА ДЖЕРЕЛА АВТЕНТИЧНИХ І НАВЧАЛЬНИХ ПІСЕНЬ	235
<u>Степанець Н.В.</u> РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ ПІДЛІТКІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	237
<u>Чертенко В.А.</u> ВИКОРИСТАННЯ ВІРШОВАНИХ ТВОРІВ ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	240
<u>Шевчук О.В.</u> ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ТВОРЧОГО ПИСЬМА ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА СЕРЕДНЬОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ.....	243

Наукове видання

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали IV Всеукраїнської
заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми
сучасної іноземної філології»

Відповідальний за підготовку збірника до видання **Воробйова І.А.**
Комп'ютерна верстка **Воробйова І.А.**